

In deze rubriek nemen we elke editie een perikel onder de loep waar we, als PA, in de dagelijkse praktijk tegenaan lopen. Deze keer richten we ons op de vergoeding van het intercollegiale consult, aangevraagd door de PA.

PRAKTIJKPERIKEL: HET INTERCOLLEGIAAL CONSULT

TEKST: CHRISTEL DEUGD-VERBURG

Stel je voor: je hebt een jongeman van 32 jaar onder behandeling met reumatoïde artritis. Het ziektebeloop is momenteel rustig: geen pijnlijke of gezwollen gewrichten, geen ochtendstijfheid, geen verhoogde inflammatie parameters bij laboratoriumonderzoek en hijervaart geen bijwerkingen van de medicatie. Maar toch is er een probleem.

De diagnose reumatoïde artritis is 6 jaar geleden, tijdens zijn studie fysiotherapie, gesteld. Door de pijn en beperkingen aan zijn handen, polsen en schouders heeft zijn studie vertraging opgelopen en heeft hij later zelfs geheel moeten stoppen. Momenteel ervaart hij moeite met het accepteren van de ziekte, hij weet niet goed wat hij nog kan doen en waar zijn mogelijkheden nog wel liggen. Het is voor patiënt een worsteling in het dagelijks leven en hij vraagt om hulp hierbij. Al gauw werd duidelijk dat een psychiater in consult gevraagd moest worden.

Dus werd er een order intercollegiaal consult (ICC) psychiatrie geschreven, zodat de baliemedewerkster een afspraak kon plannen bij de psychiatrie. Maar zodra bij de psychiatriemedewerkster duidelijk werd dat een PA de ICC had geschreven, kreeg de baliemedewerkster reumatologie, de order retour met het verzoek dit door een specialist te laten uitschrijven. Natuurlijk erg vervelend, vooral voor de patiënt, omdat hiermee vertraging in zijn behandeling werd opgelopen. Bij latere navraag bij de baliemedewerkster van de psychiatrie, waarom de ICC door een specialist moest worden uitgeschreven, werd duidelijk dat een PA niet werd geaccepteerd als verwijzer naar de psychiatrie. Uiteindelijk is de ICC uit naam van een van de reumatologen (medisch specialist) geschreven en is de patiënt opgeroepen voor een afspraak

Reactie NAPA:

De NAPA heeft de NZa in 2017 gevraagd te kijken naar de regels voor het registreren van een intercollegiaal consult en medebehandeling. Binnen de huidige regels kan dit niet. De NZa heeft het verzoek in behandeling genomen en zal hier eind september een besluit over nemen.

Een ICC door een PA blijkt in de praktijk niet geaccepteerd te worden, dan wel niet mogelijk te zijn en is mogelijk zelfs niet declarabel. Bij navragen waarom de PA als verwijzer naar de psychiatrie niet wordt geaccepteerd, werd er gerefereerd naar een document van NZa uit 2016¹. Hierin staan alle bevoegde verwijzers voor een ICC psychiatrie vermeld, maar niet de physician assistant. Hieruit kan worden opgemaakt dat of

de betreffende psychiatrische instantie werkt met verouderde informatie of de PA is nog steeds niet als verwijzer geaccepteerd.

Overigens komt dit probleem niet alleen bij de psychiatrie voor, ook in het ziekenhuis zelf kan een ICC door een PA aangevraagd, niet worden uitgeschreven met de PA als aanvrager. Dan moet een specialist worden genoteerd. Het niet erkennen van de PA als uitschrijver van een ICC, is niet

meer van deze tijd. Helemaal niet sinds de wijziging van de wet BIG vorig jaar is aangenomen. Per 2018 hebben de zorgverzekeraars de PA als verwijzer erkend. Er is een registratiewijzer ontwikkeld door de Federatie Medisch Specialisten, welke gedownload kan worden via de site van FMS. Ik ben benieuwd hoe snel deze erkenning van ICC's in de beleidsregels van de NZa zal doorsijpelen.

¹ Regeling medisch specialistische zorg met kenmerk NR/CU-263 art 7, lid 1